

ved Kvartalets Begyndelse eller endogaa tidligere, henimod Slutningen af Kvartalet. Rigtig nok kunde med betydelige Indskrænkninger man faae Forstod for et begrænset Bølsb. Det glæder mig, at det ærede Udvalg er blevet opmærksomt paa dette mærkelige Forhold. Jeg tror, at Postvæsenet i det Hele har opfattet sin Stilling urigtig; thi jeg kan ikke se Andet, end at Postvæsenet i dette Forhold er en Kommissionær, der for en bestemt Betaling opkræver Abonnementsprisen hos Abonnenterne og har at svare Udgiveren til den. Derimod kan det vistnok ikke med nogen Føie siges, at Postvæsenet har at indstaa Abonnenterne for, at Udgiveren opfylder sine Forpligtelser. Dette vilde desuden være en mærkelig Forudsætning at gaa ud fra; thi det er jo et Tilfælde, som saa godt som aldrig vil kunne indtræde, at et Blad standser midt i Kvartalet, og at Udgiveren altsaa ikke skulde opfylde sine Forpligtelser lige over for Abonnenterne. Det er en Forudsætning, som saa vidt mig bekendt ikke er indtraadt siden Krigens Tid, hvor et slesvigh Blad blev standset midt i et Kvartal af preussiske, militære Befalingsmænd; men saadanne Tilfælde behøver man dog vistnok ikke at tage Hensyn til. Postvæsenets Abonnenter bør ikke betragtes som staaende i et andet Forhold til Bladets Udgiver end alle Andre, der abonnere paa et Blad. De abonnere paa et Blad, fordi de have Lust til det og vise Udgiveren den Lillid at træde i dette Pengesforhold, som sandelig ikke dreier sig om store Bølsb for Abonnenternes Bedfommende. Der er derfor ikke nogen Aarsag til at fastsætte en Garanti for Postabonnenterne, som ikke findes for andre Abonnenter. Jeg ser ogsaa, at det ærede Udvalg er gaaet ud fra, at man meget godt kan frigjøre Postvæsenet for denne Forpligtelse lige over for Abonnenterne; men naar det ærede Udvalg opstiller den Grundsætning, at Postvæsenet ikke bør have en saadan Forpligtelse lige over for Abonnenterne, indser jeg ikke, hvorfor Postvæsenet skal tilbageholde noget som helst Bølsb af Abonnementsindtægten lige over for Udgiveren. Udvalget foreslaar, at Udbetalingen skal finde Sted med $\frac{2}{3}$ ved Udgangen af Kvartalets første Maaaned og Resten ved Kvartalets Slutning. Men naar Postvæsenet addeles ikke skal paatage sig nogen som helst Forpligtelse for Abonnementet og ikke skal indstaa Abonnenterne for Noget, hvorfor skal det saa tage en Garanti? (Berg: Det slaar der ikke!) Det er en Garanti, der forbeholdes derved, at de $\frac{2}{3}$ først skulde udbetales ved Udgangen af Kvartalets første Maaaned og Resten ved Kvartalets Slutning. Postvæsenet opkræver hele Bølsbet for Kvartalets Begyndelse, det kræver Forudbetaling, før det foretager en Bestilling hos Udgiveren. Det vilde naturligvis ikke være hensigtsmæssigt, at Udbetalingen skete successivt; men med Midten af Kvartalets første Maaaned er Kvartalets Abonnementet afluttet, og der er ikke nogen Aarsag for Postvæsenet til at tilbageholde Pengene ud over

den 15de i den første Maaaned, og der er ikke Spor af Grund til at tilbageholde en Treiedel til Kvartalets Slutning. Det er derfor denne Hensætning, jeg vilde gjøre til den ærede Minister, at, naar man vil gaa ind paa Udvalgets Betragtningssmaaade, at Postvæsenet for Fremtiden ikke skal have nogen Forpligtelse lige over for Abonnenterne, man da ogsaa vil tage Konsekvensen deraf og lade Udgiveren af Bladet faae de Penge, som Postvæsenet har opkrævet for ham, saa hurtigt som muligt. Det dreier sig for Bladets Udgiver om et ikke saa ganske ubetydeligt Bølsb i saa Henseende. Jeg skal i Forbindelse hermed henlede Opmærksomheden paa et Forhold, som finder Sted paa Kjøbenhavns Postgaard, og som baade optager Tid og Plads. Da vi Alle maa ønske, eftersom der paa den Kjøbenhavnske Postgaard ikke for Diebliffet kan finde hensigtsmæssige Forandringer Sted, at der der kan skaffes saa megen Plads til Stede som muligt, ville maaste ogsaa de Bemærkninger, som jeg her har at gjøre, blive velvillig optagne. De Kjøbenhavnske Blade sende en væsentlig Del af de Exemplarer, som skulde gaa med Posten, ikke indpakke, men under Et til Postvæsenet og lade dette foretage Indpakningen. Dette er Noget, som ikke finder Sted andetsteds i Landet, og som efter min Erfaring baade er uhensigtsmæssigt og urimeligt; men herfter det, at Postvæsenet paa en Tid, hvor Arbejdet koncentrerer sig temmelig nær for Hovedpostens Afgang, faar Dynger af Blade, som det skal sortere og indpakke til flere hundrede Poststeder i Danmark og udenfor Danmark. Jeg vilde nu anse det for rigtigt og naturligt, at man paalagde Bladene at foretage denne Indpakning, saaledes at de sendte Postvæsenet efter en Foretegnelse, som Postvæsenet skulde levere. Bladene, Exemplarerne indpakke til hver sit Sted. — Endnu maa det være mig tilladt at slutte mig til den Hensætning, som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgtreds (Clausen) har gjort til den ærede Indreminister. Det Punkt, han omtalte, er et Forhold, som jeg ogsaa har været opmærksom paa, og hvori en Forandring vistnok vilde anses for meget ønskelig — jeg kunde næsten fristes til at sige: være en Nødt over for de Paagjældende, hvis ikke Ordet Nødt i dette Forhold var blevet brugt paa en saa eiendommelig Maaade fra mangfoldige Sider. I alt Fald maa det vistnok siges, at Landpostbudene ere nogle af de Funktionærer, som trænge mest til en Lønningforbedring blandt Alle dem, som jeg har truffet paa.

Aufgjør: Jeg kan vel i det Hele taget henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Begne, men der foreligger dog et Par enkelte Punkter, om hvilke jeg kunde ønske at udtale mig noget nærmere. Det første angaar Bevillingen